

prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: I.Țurcan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A.Bostan, V.Negru, A.Pahopol

DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Dumitru Mardari,
Nina Vascan, Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de către Birău Ștefan,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Melniciuc Lilia împotriva lui Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga și Societății pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”, intervenient accesoriu Birău Ștefan cu privire la recunoașterea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Melniciuc Lilia, casată hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 6 iulie 2016 și emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii

CONSTATĂ :

La 24 iulie 2013 Melniciuc Lilia a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga și SA „Agenției Municipală de Ipotecă din Chișinău” (în continuare SA „AMIC”) cu privire recunoașterea nulității actelor juridice.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că la 2 octombrie 2007 soțul său, Melniciuc Alexei a încheiat cu SA „AMIC” contractul investițional nr. xxxxx, privind construcția spațiului locativ.

Conform prevederilor contractului menționat, SA „AMIC” s-a obligat să construiască pentru Melniciuc Alexei un apartament cu 2 odăi, cu suprafața de 90,4 m², la etajul 7 a blocului locativ din str. xxxxx, mun. xxxxx, iar Melniciuc

Alexei s-a obligat să achite suma de 41 222 euro, care reprezintă prețul apartamentului.

Melniciuc Lilia a menționat că fiind soția lui Melniciuc Alexei, a dat acordul la încheierea respectivului contract, urmând ca după darea în exploatare a blocului locativ să devină proprietari a imobilului menționat.

Astfel, susține că întru executarea contractului menționat în perioada 2 octombrie 2007 – 15 iulie 2008 a fost achitată suma de 40 265 euro după cum urmează: la 2 octombrie 2007 suma de 4 062 euro; la 4 octombrie 2007 suma de 3 514 euro; la 19 octombrie 2007 suma de 5 633 euro; la 13 iunie 2008 suma de 1 792 euro; la 15 iulie 2008 suma de 25 265 euro.

În final, potrivit situației din 15 iulie 2008 apartamentul a fost achitat integral, iar diferența dintre prețul contractului de 41 222 euro și prețul achitat de 40 265 euro se datorează micșorării suprafeței apartamentului cu 2,1 m², conform măsurărilor cadastrale.

Reclamanta susține că la achitarea prețului apartamentului era ferm convinsă că, după darea în exploatare a blocului locativ în cauză, va fi înregistrat dreptul de proprietate în devălmășie a soților asupra apartamentului, ca dobândit în timpul căsătoriei și achitat din sursele financiare comune, însă, recent a aflat că apartamentul nu le aparține.

Melniciuc Lilia precizează, că la 25 iulie 2008 Melniciuc Alexei a încheiat un contract de cesiune cu Melniciuc Olga, prin care a transmis ultimei toate drepturile prevăzute de contractul nr. xxxxx investițional, privind construcția spațiului locativ din 2 octombrie 2007, act juridic ce a fost aprobat de SA „AMIC”, în lipsa acordului ei la cesiune.

Specifică că în temeiul contractului de cesiune menționat mai sus, la 25 iulie 2008, Melniciuc Alexei și SA „AMIC” a reziliat contractul investițional nr. xxxxx, privind construcția spațiului locativ din 2 octombrie 2007.

Totodată, în aceeași zi a fost încheiat un alt contract investițional nr. xxxxx, privind construcția spațiului locativ între SA „AMIC” și Melniciuc Olga în care se menționează că apartamentul a fost achitat de Melniciuc Alexei, iar Melniciuc Olga este beneficiar al apartamentului în temeiul contractului de cesiune din 25 iulie 2008.

Reclamanta consideră că contractul de cesiune din 25 iulie 2008 este nul de drept (nulitate absolută), deoarece a fost încheiat în lipsa acordului său, deși prețul apartamentului a fost achitat în totalitate din mijloacele financiare comune a ambilor soți, având statut de proprietate comună în devălmășie.

De asemenea relatează reclamanta că sunt nule de drept Acordul din 2 octombrie 2007, privind desfacerea contractului investițional privind construcția spațiului locativ nr. xxxxx din 2 octombrie 2007 încheiat între Melniciuc Alexei și SA „AMIC” și contractul investițional nr. xxxxx, privind construcția spațiului locativ

din 25 iulie 2008 încheiat între SA „AMIC” și Melniciuc Olga ca fiind încheiate în baza unui act juridic nul.

Solicită Melniciuc Lilia, recunoașterea nulității contractului de cesiune din 25 iulie 2008 încheiat între Melniciuc Alexei și Melniciuc Olga, aprobat de SA „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”, Acordului din 25 iulie 2008, privind desfacerea contractului investițional referitor la construcția spațiului locativ nr. Gr/2/1/19 din 2 octombrie 2007 încheiat între Melniciuc Alexei și SA „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”, contractului nr. xxxxx investițional privind construcția spațiului locativ din 25 iulie 2008 încheiat între SA „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău” și Melniciuc Olga.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 octombrie 2013 acțiunea înaintată de Melniciuc Lilia a fost admisă integral. (f.d. 49, vol.I)

La 21 ianuarie 2015 Ștefan Birău a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, prin care a solicitat casarea hotărârii judecătorești și atragerea sa în proces, în calitate de copârât.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 octombrie 2015, cererea de revizuire depusă de Ștefan Birău a fost admisă. S-a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 octombrie 2013 și s-a dispus rejudecarea cauzei. (f.d. 213-214, vol.I)

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 noiembrie 2015, Birău Ștefan a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu. (f.d. 221-222, vol.I)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 6 iulie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Melniciuc Lilia împotriva lui Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga și SA „AMIC”, privind recunoașterea nulității actelor juridice, a fost respinsă, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. S-a încasat de la Melniciuc Lilia, Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga în beneficiul lui Birău Ștefan cheltuielile de judecată legate de achitarea onorariului avocatului, în sumă de 25 0000 lei. (f.d. 135, 138-149, vol.I)

La 6 iulie 2016 Melniciuc Lilia a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, a fost admis apelul declarat de către Melniciuc Lilia, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 6 iulie 2016 și emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis integral cererea de chemare în judecată a Liliei Melniciuc, recunoscută nulitatea contractului de cesiune din 25 iulie 2008 încheiat între Melniciuc Alexei și Melniciuc Olga, aprobat de SA „AMIC”, Acordului din 25 iulie 2008, privind desfacerea contractului investițional, referitor la construcția spațiului locativ nr. xxxxx din 2 octombrie 2007, încheiat între Melniciuc Alexei și SA „AMIC” și a contractului investițional nr.

xxxxx, privind construcția spațiului locativ din 25 iulie 2008, încheiat între SA „AMIC” și Melniciuc Olga.

Invocând dezacordul cu decizia instanței de apel, la 3 noiembrie 2017, în termenul prevăzut de lege, Birău Ștefan a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea cheltuielilor de judecată de la Melniciuc Lilia, în legătură cu achitarea taxei de stat la examinarea cauzei în ordine de recurs.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, a menționat că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 nu coincide cu motivarea deciziei, și anume, că în motivarea deciziei s-a indicat că se respinge apelul ca nefondat, însă în continuare instanța de apel a concluzionat că hotărârea primei instanțe este adoptată cu aprecierea corectă a normelor materiale în coroborare cu circumstanțele faptice ale pricinii, însă conține un calcul eronat referitor la cuantumul sumei adjudecate, motiv din care urmează a fi modificată, iar în dispozitivul deciziei este indicat că apelul se admite.

Astfel, consideră recurentul că decizia contestată este una neîntemeiată, având la bază art. 432 alin. (2), lit. a), b), c) și alin. (4) CPC.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea corectă a cauzei, fapt ce a dus la soluționarea greșită a acesteia, încălcând și aplicând eronat normele de drept material și procedural.

Sușține recurentul că odată ce art. 21 alin. (4) Codul familiei, prevede expres termenul de prescripție 3 ani de zile, nu pot fi aplicate dispozițiile nulității absolute a actelor juridice, deoarece termenul de 3 ani, devine nulitate relativă.

Respectiv, Melniciuc Lilia a omis termenul de prescripție de 3 ani, iar acțiunea urma a fi respinsă ca tardivă.

Sub un alt aspect, în temeiul art. 499 alin. (1) Cod civil, este cert că dreptul real asupra bunului imobil pentru dobânditor apare din momentul înregistrării dreptului în registrul cadastral al bunurilor imobile, prin urmare și opozabilitatea dobândirii dreptului de proprietate se face, de asemenea din momentul înregistrării dreptului real în Registrul bunului imobil.

Respectiv, argumentul instanței de apel, precum că nulitatea actelor juridice încheiate cu soțul ei, Melniciuc Alexei, fără acordul dânzei, sunt lipsite de temei juridic, or, este incontestabil că până la finisarea construcției apartamentului și înregistrarea dreptului de proprietate în registrul bunurilor imobile, beneficiarul, la caz, Melniciuc Lilia, dispunea numai de dreptul asupra investițiilor depuse în contul construirii apartamentului și nu de dreptul de proprietate asupra acestui apartament.

Mai mult, potrivit art. 21 alin. (2) Codul familiei, fiecare dintre soți este în drept să încheie convenții prin care să dispună de bunurile comune, cu excepția bunurilor imobile, acordul celuilalt soț, fiind prezumat.

În acest context, reieșind din specificul litigiului, actele juridice încheiate între Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga și SA „AMIC” sunt valabile și nu necesita acordul expres din partea intimitei, Melniciuc Lilia, acordul ei fiind prezumat conform legii, circumstanță expusă de SA „AMIC” în referința prezentată.

Astfel, nu este credibil și faptul că pe parcursul anilor 2008-2013, Melniciuc Lilia, nu cunoștea despre perfectarea actelor juridice contestate.

De asemenea a indicat recurentul că, ambele apartamente, atât cel conform contractului investițional nr. xxxxx din 2 octombrie 2007, cât și cel conform contractului investițional nr. xxxxx din 25 iulie 2008 se aflau pe aceeași adresă, str. Grenoble nr.1, mun. Chișinău.

Afirmă recurentul că la explicațiile date de Melniciuc Lilia că suma de 25 265 euro a fost achitată din bani comuni ai familiei Melniciuc la 15 iulie 2008 pentru construcția ap. xxxxx din str. xxxxx, mun. xxxxx, sunt nefondate, or, dânsul a prezentat instanței un calcul detaliat cu acte privind veniturile acumulate cu familia Melniciuc între anii 1998-2008 și achizițiile de multiple bunuri imobile, cu un sold negativ de 3 229 066, 82 lei, iar intimații nu au prezentat probe pertinente în acest sens.

Birău Ștefan și-a întemeiat cererea de recurs în baza art. 55, 59 alin. (1), 60 alin. (4), 240 alin. (1), (3) ale CPC, art. 21 alin. (4) Codul familiei, art. 216, 217, 220 ale Codului civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 3 noiembrie 2017 în termen.

Prin referința din 12 februarie 2012, Melniciuc Lilia, Melniciuc Alexei prin intermediul avocatului Patrachi Mircea și prin referința din 20 februarie 2018 Melniciuc Lilia prin intermediul avocatului Hriplivaia Valentina, au solicitat recunoașterea recursului ca inadmisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 februarie 2018 recursul declarat de către Birău Ștefan, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de Birău Ștefan împotriva deciziei date de instanța de apel, în limitele invocate în recurs și argumentelor din referințele prezentate de către Melniciuc Lilia, Melniciuc Alexei prin intermediul avocatului Patrachi Mircea și de către Melniciuc Lilia prin intermediul avocatului Hriplivaia Valentina, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi admis, casată decizia Curții de Apel Chișinău 11 iulie 2017 și restituită cauza la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) CPC, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi probe.

Conform art. 445 alin.(1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina pentru rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Iar, conform art. 240 alin. (1) și (3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

La caz, prezintă relevanță și dispozițiile art. 241 alin. (1), (2), (4), (5) și (6) CPC, care stipulează că, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. Hotărârea judecătorească constă din parte introductivă, parte descriptivă, motivare și dispozitiv. În partea descriptivă se indică pretențiile reclamantului, obiecțiile pârâtului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

Din esența normelor de drept citate rezultă că hotărârea trebuie să fie certă, completă, corectă, clară, consecutivă, convingătoare și concretă. Circumstanțele și probele constatate în cauză urmează să fie expuse într-o strictă consecutivitate logică. De asemenea, concluziile instanței expuse în partea motivată a hotărârii trebuie să coincidă cu concluziile dispozitivului hotărârii judecătorești.

Așadar, raportând speța dată la normele de drept enunțate, Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decelează că, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie certă și coerentă, iar între dispozitiv și motivare nu se admit dis concordanțe, or, în cazul discrepanțelor din hotărâre, aceasta se echivalează cu o nemotivare, iar hotărârea este lipsită de forță de convingere.

În contextul dat, instanța de recurs conchide că, o astfel de soluție în condițiile legii este inadmisibilă, deoarece reieșind din prevederile Recomandării nr. R (84) privind principiile de procedură civilă proprii pentru ameliorarea funcționării justiției,

adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, hotărârea poate fi întocmită liber, dar trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă într-un mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de părți.

Astfel, formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță.

Așadar, materialele cauzei atestă că la 24 iulie 2013 Melniciuc Lilia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga și SA „AMIC” cu privire la recunoașterea nulității contractului de cesiune din 25 iulie 2008 încheiat între Melniciuc Alexei și Melniciuc Olga, aprobat de SA „AMIC”, Acordului din 25 iulie 2008, privind desfacerea contractului investițional referitor la construcția spațiului locativ nr. xxxxx din 2 octombrie 2007 încheiat între Melniciuc Alexei și SA „AMIC”, contractului nr. xxxxx investițional privind construcția spațiului locativ din 25 iulie 2008 încheiat între SA „AMIC” și Melniciuc Olga.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță prin hotărârea din 6 iulie 2016 a respins cererea de chemare în judecată depusă de Melniciuc Lilia împotriva lui Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga și SA „AMIC”, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție. (f.d. 135, 138-149, vol.I)

Judecând apelul, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 11 iulie 2017, a admis apelul declarat de către Melniciuc Lilia, a casat hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 6 iulie 2016 și a emis o nouă hotărâre, prin care a admis integral cererea de chemare în judecată a Liliei Melniciuc, recunoscând nulitatea contractului de cesiune din 25 iulie 2008 încheiat între Melniciuc Alexei și Melniciuc Olga, aprobat de SA „AMIC”, Acordului din 25 iulie 2008, privind desfacerea contractului investițional, referitor la construcția spațiului locativ nr. xxxxx din 2 octombrie 2007, încheiat între Melniciuc Alexei și SA „AMIC” și a contractului investițional nr. xxxxx, privind construcția spațiului locativ din 25 iulie 2008, încheiat între SA „AMIC” și Melniciuc Olga.

În susținerea soluției date instanța de apel, în partea motivată făcând referire la prevederile art. 385 alin. (1) CPC, prin care admite apelul și casează hotărârea integral a primei instanțe, emițând o nouă hotărâre, a indicat cu toate acestea că verificând argumentele invocate și analizând materialele cauzei consideră apelul nefondat și pasibil de a fi respins.

De asemenea, în partea motivată a deciziei s-a făcut referire la art. 386 alin. (1) CPC, care indică temeiurile casării sau modificării hotărârii primei instanțe, totuși, în același timp, instanța de apel în următoarea frază a deciziei contestate, a indicat că analizând legalitatea hotărârii pronunțate în raport cu prevederile art. 239-241 CPC, concluzionează că hotărârea instanței de fond este adoptată cu aprecierea corectă a

normelor materiale în coroborare cu circumstanțele faptice ale cauzei, însă conține un calcul eronat referitor la cuantumul sumei adjudecate, motiv din care urmează a fi modificată.

În temeiul celor menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 ca fiind una contradictorie, nefiind clară partea motivată a acesteia, or, instanța de apel, concluzionând ca nefondat apelul și pe de altă parte, apreciind corect normele de drept material, însă din cauza calculului eronat necesită a fi modificată, totuși, admite apelul și emite o nouă hotărâre de admitere a acțiunii depuse de Melniciuc Lilia, recunoscând nulitatea actelor juridice.

Or, în cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat acțiunea posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a dreptului la un proces echitabil (speța Hiro Balani c. Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994).

Distinct de aceasta, se reține că în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile unei dintre părți.

În temeiul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază drept arbitrară decizia instanței de apel, care nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, pronunțând în acest sens o decizie neîntemeiată.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel pronunțată nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs, și reiterând lipsa temeiurilor legale de a restitui cauza spre rejudecare în prima instanță (art. 432 alin. 3 lit. d) și f) CPC), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Birău Ștefan, casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017 și remiterii pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de către Birău Ștefan.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iulie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Melniciuc Lilia împotriva lui Melniciuc Alexei, Melniciuc Olga și Societății pe Acțiuni „Agenția Municipală de Ipotecă din Chișinău”, intervenient accesoriu Birău Ștefan cu privire la recunoașterea nulității actelor juridice, cu remiterea cauzei civile spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nina Vascan

Dumitru Visternicean